

Záhadné místo

Pomalou a opatrně se parta mladých detektivů vydala na pochod k Chrámu hromů. Šplhali stále výš a výš. Cesta se zužovala a byla stále příkřejší. Vzduch byl horký a tetelil se nad skalisky. Černé skály byly tak rozpálené, že se jich kamarádi nemohli ani dotknout. Z nitra hory se ozývalo temné dunění. Dvakrát se jim dokonce zachvěla země pod nohama.

„Máme...máme opravdu pokračovat?“ ptal se úzkostně Patrik. Biggi a Lukovi se to také moc nezdálo.

„Bojím se, že sopka ještě úplně vyhaslá není,“ poznamenal Luk. „Proto to v ní pořád duní a bublá. Ale určitě nehrozí nebezpečí, že by teď vybuchla. Když jsme dokázali dojít až sem, tak ten chrám prostě musíme najít!“ Patrik a Biggi souhlasili.

Biggi si teď dávala opravdu pozor, kam šlape. Strach, jaký zažila v tekutém písku, se jí vryl hluboce do paměti a něco takového by nechtěla znovu zažít.

